

Jana Šimáně Hlávková,

ŽIVOTNÍ PŘÍBĚH JIŘÍHO ŠIMÁNĚ A JEHO PŮSOBNÍ V OBLASTI VÝCHODNÍCH ČECH

Bakalářská práce v rámci studijního programu Technická podpora humanitních věd, studijního oboru

Počítačová podpora v archivnictví

Katedra pomocných věd historických (a archivnictví-vložil Z.Z.) Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové, Hradec Králové 2015

Sedm nečíslovaných stran (zadání, prohlášení, anotace v čj. a aj., poděkování, obsah), 56 stran číslovaných 9 – 64, 11 stran obr. příloha.

Posudek oponenta

Autorka si vytkla za cíl „...sestavit kompletní biografii...“ (s. 9) Jiřího Šimáně žijícího v letech 1926 – 1975.

Jedná se o téma nesmírně důležité. Zpřístupňování životních osudů lidí, kteří byli v minulosti perzekuováni komunistickým režimem, je trvale nutné nikoli jako pouhá oslava těchto osob, ale především jako zdroj poznání praktik totalitního systému i jako varování před zapomínáním, zlehčováním a podceňováním.

Zároveň však je pracování takových témat velice obtížné – především z hlediska malého časového odstupů, nedostatku či nepřístupnosti relevantních pramenů, nebezpečí vyplývajících z možné jednostrannosti výpovědí a zkresení vzpomínek především ze strany osob blízkých a příbuzných apod.

Ani autorka předložené studie se některým problémům nevyhnula.

Práce v chronologické posloupnosti vypráví životní příběh Jiřího Šimáně od jeho mládí, přes pedagogické působení, práci v organizaci Skaut, publikační činnost i poslední rok života a dosud ne zcela objasněné úmrtí v r. 1975. Je založena téměř výlučně na osobních (ústních či písemně zpracovaných) výpovědích členů rodiny a na dokumentech uložených v jejich držení. Současně je třeba říci, že práce historika s těmito zdroji (např. orální historie) má svá pravidla, svou metodologii. Tyto postupy – s výjimkou souhlasu paní Dagmar Šimánové s publikováním osobních údajů a osobních vzpomínek v příloze č. 16 – zde však poněkud postrádám.

Podobně nepřesný je způsob citování použitých zdrojů. Např. „Brožura k výročí 90 let založení školy v Hoříčkách“ má své přesné bibliografické údaje, které by měly být citovány v seznamu použité literatury (srv. s. 59).

Práce podává stručný přehled jak osobního života Jiřího Šimáně, tak kruté zásahy politických a represivních orgánů do něj – ztráty a zákazy zaměstnání, vykonstruované rozsudky, politickou i profesní perzekuci. Zajímavé je jeho pedagogické působení ve škole v Hoříčkách i v rámci skautské organizace. Připojeny jsou i údaje o polistopadové rehabilitaci. Vloženy jsou i kopie některých osobních dokumentů.

Bohužel nejsou využity jiné dobové prameny. Např. signální svazek č. 9715 ve fondu KR/MM v archivu Bezpečnostních složek – ač je uveden v seznamu použité literatury a pramenů a titulní list je reprodukován v příloze č. 10 – vytěžen (pokud jsem to nepřehlédl) není. Je to škoda, protože právě praktiky státní bezpečnosti by byly pro poznání tragiky osudu Jiřího Šimáně (i mnoha jiných) velmi zajímavé a ilustrativní.

Práce je napsána je napsána čtivě a přehledně.

Přesto je zatížena některými zbytečnými pravopisnými omyly, jako např. „*vedoucími se staly vysokoškolsky vzdělaní logopedi...*“ (s. 39), nebo „*.../žáci/.....se učily vnímat..*“ (s. 19), „*Východní Čechy*“ (titulní list, anotace) aj.

Poněkud nejednotně působí používání zkratk. Zatímco u některých dobových reálií uvádí autorka i zkratky (např. KSČ, MNV, ZDŠ apod.), jiné užívá bez uvedení plného názvu, který zkracují (např. JZD s. 11, KNV s. 12 apod.).

Text se též nevyhnul některým stylistickým neobratnostem – např.: „*Dne 25. září 1957 byl Jiří odsouzen...V té době již byla rodina pětičlenná, k synovi Jiřímu přibyl ještě syn Milíč , narozený roku 1954, a dcera Dagmar, narozená roku 1958...*“ (s. 13).

Trvale se vyskytujícím problémem je uvádění jednohláskových předložek či spojek na konci řádků – např. na s. 16 se vyskytuje 6x.

Do textu týkajícího se osobního života jsou vloženy dva exkurzy – první z historie školy v Hoříčkách (s. 14-16) a druhý z historie českého skautingu (s. 25-38), které se pana Šimáně dotýkají jen velmi okrajově. Z formálního hlediska jsem nucen upozornit na skutečnost, že případným nezapočtením kapitoly 3.1.1 o dějinách skautingu, jejíž vztah k tématu práce je velmi volný a pouze ilustrativní, by rozsah textu předložené bakalářské práce nevyhovoval pravidlům platného výnosu děkana FF UHK č. 8/2010, který stanoví, že obsah bakalářské práce činí „*nejméně 50 a více stran*“ textu bez příloh.

Přes veškeré drobné připomínky práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji známkou **VELMI DOBRE**

Hradec Králové 21. srpna 2015
PhDr. Zdeněk Zahradník, oponent